

**Oficjum Liturgii Godzin
za ofiary
katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem**

przeznaczone na dzień 17 kwietnia 2010 r.,
w dniu narodowych uroczystości żałobnych w Warszawie

opracowanie:
Internetowa Liturgia Godzin
<http://brewiarz.pl>

W modlitwie popołudniowej:

Ant. Wybaw mnie, Boże, w imię Twoje, / mocą swoją broń mojej sprawy. / Alleluja.

— **CZYTANIE**

Iz 25, 8

Bóg raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza, odejmie hańbę od swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł.

K. Boże, wysłuchaj modlitwę moją. Alleluja.

W. Do Ciebie wszelki śmiertelnik przychodzi. Alleluja.

— **MODLITWA**

Módlmy się. Boże, Ty sprawiłeś, że Twój Syn zwyciężył śmierć i wstąpił do nieba, † daj swoim sługom i służebnikom udział w Jego zwycięstwie nad śmiercią, * aby mogli na wieki oglądać Ciebie, swojego Stwórcę i Odkupiciela. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

We wspólnym odprawianiu oficjum:

K. Błogosławmy Panu.

W. Bogu niech będą dzięki.

Ale Tyś, Panie, Bogiem łaski i miłosierdzia, *
do gniewu nieskory, łagodny i bardzo wierny.

Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną, †
siły swej udziel słudze Twojemu, *
ocal syna swojej służebnicy!

Daj mi znak dobroci, †
aby ujrzeli ze wstydem ci, którzy mnie nienawidzą, *
żeś Ty, Panie, mnie wspomógł i pocieszył.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

W modlitwie przedpołudniowej:

Ant. Zwróć się ku mnie, Panie, / i ocal moją duszę. / Alleluja.

— CZYTANIE

Hi 19, 25-26

Ja wiem, że Wybawca mój żyje, na ziemi wystąpi jako ostatni. Potem
me szczątki skórą odzieje i w moim ciele Boga zobaczę.

K. Czemu zgnębiona jesteś, duszo moja, i czemu trwożysz się we mnie?
Alleluja.

W. Ufaj Bogu, bo jeszcze wysławiać Go będę. Alleluja.

W modlitwie południowej:

Ant. Uzdrów mnie, Panie, / bo zgrzeszyłem przeciw Tobie. / Alleluja.

— CZYTANIE

Mdr 1, 13-14a. 15

Śmierci Bóg nie uczynił i nie cieszy się ze zguby żyjących. Stworzył bo-
wiem wszystko po to, aby było. A sprawiedliwość nie podlega śmierci.

K. Wśród ciemności śmierci zła się nie ulękę. Alleluja.

W. Bo Ty, Panie, jesteś ze mną. Alleluja.

Sobota, 17 kwietnia 2010

Wezwanie

Przewodniczący: † Panie, otwórz wargi moje.

Wszyscy: A usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Psalm 95

Wezwanie do chwalenia Boga

*Zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co "dziś" się nazywa
(Hbr 3, 13)*

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Bo Pan jest Bogiem wielkim, *
wielkim Królem nad wszystkimi bogami.
W Jego rękę głębiny ziemi, *
szczyty gór do Niego należą.
Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *
i ziemia, którą ulepił Jego ręce.

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze, *
kleknijmy przed Panem, który nas stworzył,
Albowiem On jest naszym Bogiem, †
a my ludem Jego pastwiska *
i owcami w Jego rękę.

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
"Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,

Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».

Przeto przysiągłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku".

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Uwielbiamy Króla wieków, / dla którego wszystko żyje. / Alleluja.

Jeśli psalm Wezwania ze swoją antyfoną ma poprzedzać Jutrzniew, można go opuścić ze słusznej przyczyny.

Godzina Czytań

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

—**HYMN**

1 Boże, jesteś ponad czasem,
W Tobie tylko źródło życia,
Wejrzyj na nas, ludzi grzesznych
I podległych prawu śmierci.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 86

O pomoc w przeciwnościach

Błogosławiony Bóg, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu (2 Kor 1, 3. 4)

Nakłoń swego ucha i wysłuchaj mnie, Panie, *
bo biedny jestem i ubogi.

Strzeż mojej duszy, bo jestem pobożny, *
zbaw sługę Twego, który ufa Tobie.

Ty jesteś moim Bogiem, †
Panie, zmiłuj się nade mną, *
bo nieustannie wołam do Ciebie.

Uraduj duszę swego sługi, *
ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę.

Tyś bowiem, Panie, dobry i łaskawy, *
pełen łaski dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją *
i zważ na głos mojej prośby.

W dniu utrapienia wołam do Ciebie, *
ponieważ Ty mnie wysłuchasz.

Nie ma wśród bogów równego Tobie, Panie, *
ani Twemu dziełu inne nie dorówna.

Przyjdą wszystkie ludy przez Ciebie stworzone †
i Tobie, Panie, oddadzą pokłon, *
będą słały Twe imię.

Bo Ty jesteś wielki i czynisz cuda, *
tylko Ty jesteś Bogiem.

Naucz mnie, Panie, Twej drogi, †
bym postępował według Twojej prawdy, *
nakłoń me serce, by lękało się Twego imienia.

Będę Cię wielbił z całego serca, Panie mój i Boże, *
i na wieki będę słał Twoje imię.

Bo wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie, *
a życie moje wyrwałeś z głębin Otchłani.

Boże, pyszni przeciw mnie powstałi †
i zgrają zuchwalców czyha na me życie, *
a nie mają oni względu na Ciebie.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 85
Bliskie jest nasze zbawienie

Kiedy nasz Zbawiciel przyszedł na świat, pobłogosławił Bóg swojej ziemi
(Orygenes)

Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi, *
odmieniłeś los Jakuba.
Odpuściłeś winę swojemu ludowi *
i zakryłeś wszystkie jego grzechy.
Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje, *
powstrzymałeś swoją zapalczliwość w gniewie.
Odnów nas, Boże, nasz Zbawco, *
Twego oburzenia na nas poniechaj.
Czyż będziesz się gniewał na wieki, *
czy gniew swój rozciągniesz na wszystkie pokolenia?
Czyż to nie Ty przywrócisz nam życie, *
a Twój lud w Tobie będzie się weselił?
Okaż nam, Panie, łaskę swoją *
i daj nam swoje zbawienie.
Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: †
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom, *
którzy się zwracają ku Niemu swym sercem.
Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie †
dla tych, którzy Mu cześć oddają, *
i chwała zamieszka w naszej ziemi.
Łaska i wierność spotkają się ze sobą, *
ucałują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.
Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu,

2 Śmierć ustanowiłeś karą
Dla człowieka upadłego,
Aby proch, co w proch powraca,
Przez nią mógł przebłagać Ciebie.

3 Z Twojej woli jednak, Ojcze,
Winno przetrwać tchnienie życia
Jako ziarnko niezniszczalne,
Które znakiem jest wieczności.

4 W Tobie ufność pokładamy,
Że do życia nas przywrócisz,
I wydzwignie nas ku Tobie
Chrystus, pierwszy zmartwychwstały.

5 Wszystkich, co zasnęli w Tobie,
Wprowadź do królestwa swego,
Jezus bowiem dał im wiarę,
A Najświętszy Duch namaścił. Amen.

— **PSALMODIA**

1 ant. Utworzyłeś mnie z ziemi i przyodziałeś ciałem, * Panie, mój Zbawicielu, / spraw, bym powstał żywy w dniu ostatecznym. / Alleluja.

Psalm 40, 2-14. 17-18
Dziękczynienie i prośba

Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało (Hbr 10, 5)

I

Z nadzieją czekałem na Pana, †
a On się pochylił nade mną *
i wysłuchał mego wołania.
Wydobył mnie z dołu zagłady, *
z błotnego grzęzawiska.
Stopy moje postawił na skale *
i umocnił moje kroki.
Włożył mi w usta pieśń nową, *
śpiew dla naszego Boga.

Wielu to ujrzy i przejmie ich trwoga, *
i zaufają Panu.

Szczęśliwy człowiek, który nadzieję pokłada w Panu, *
a nie naśladuje pysznych i skłonnych do kłamstwa.

Panie, Boże mój, wiele uczyniłeś cudów *

i w Twoich zamiarach wobec nas nikt Ci nie dorówna.

A gdybym chciał je głosić i opowiadać, *
byłyby liczniejsze, niż można to wyrazić.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi, †
lecz otwarłeś mi uszy; *

nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy.

Wtedy powiedziałem: "Oto przychodzę. *

W zwoju księgi jest o mnie napisane:

Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *
a Twoje Prawo mieszka w moim sercu".

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Utworzyłeś mnie z ziemi i przyodziałeś ciałem, / Panie, mój Zbawicielu,
/ spraw, bym powstał żywy w dniu ostatecznym. / Alleluja.

2 ant. Panie, racz mnie wybawić, * Panie, pośpiesz mi z pomocą! / Alleluja.

II

Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu †
i nie powściągałem warg moich, *
o czym Ty wiesz, Panie.

Sprawiedliwości Twej nie kryłem w głębi serca, *
głosiłem Twoją wierność i pomoc.

Nie tałem Twojej łaski ani Twej wierności *
przed wielkim zgromadzeniem.

A Ty nie odmawiaj mi, Panie, swego miłosierdza, *
niech łaska Twoja i wierność zawsze mnie strzegą.

Albowiem osaczyły mnie niezliczone nieszczęścia, *
przygniotły mnie własne winy, których ogarnąć nie mogę.

Są one liczniejsze od włosów na mej głowie, *
więc słabnie we mnie serce.

4 Zmiłuj się, Chryste, nad nami,
Bo za nas krew swą przelałeś;
Przemień obawę przed śmiercią
Na radość życia wiecznego.

5 Ci, którzy z ziemi odchodzą,
Niech Twe wezwanie usłyszą;
Tam, gdzie już śmierć nie panuje,
Niech Ciebie wielbią na wieki. Amen.

— **PSALMODIA**

W modlitwie przedpołudniowej:

Ant. Zwróć się ku mnie, Panie, * i ocal moją duszę. / Alleluja.

W modlitwie południowej:

Ant. Uzdrów mnie, Panie, * bo zgrzeszyłem przeciw Tobie. / Alleluja.

W modlitwie popołudniowej:

Ant. Wybaw mnie, Boże, w imię Twoje, * mocą swoją broń mojej sprawy. /
Alleluja.

Psalm 70

Błaganie o pomoc Bożą

Panie, ratuj nas, bo giniemy! (Mt 8, 25)

Racz mnie wybawić, Boże, *
Panie, pośpiesz mi z pomocą!
Niech się okryją rumieńcem wstydu *
ci, którzy godzą na moje życie.

Niech ustąpią okryci wstydem *
ci, którzy z moich nieszczęść się weselą.
Niechaj odstąpią okryci hańbą, *
którzy drwią ze mnie.

Niech się radują i weselą w Tobie *
wszyscy, którzy Ciebie szukają.
Niech zawsze mówią: "Bóg jest wielki!" *
ci, którzy pragną Twojej pomocy.

Ja zaś jestem ubogi i nędzny, *
Boże, pośpiesz mi z pomocą!
Tyś wspomóżyciel mój i wybawca, *
nie zwlekaj więc, Panie!

Jeśli kapłan lub diakon przewodniczy oficjum, zwraca się do wiernych ze słowami:

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący: Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

Jeśli wierni mają się rozejść, dodaje się wezwanie:

K. Idźcie w pokoju Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

W razie nieobecności kapłana lub diakona oraz w oficjum odmawianym przez jedną tylko osobę, kończy się tę Godzinę słowami:

Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego. W. Amen.

Modlitwa w ciągu dnia

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

— HYMN

1 Ty, który razem z siostrami
Opłakiwałeś Łazarza,
Swoją wszechmocą sprawiłeś,
Że do nich żywy powrócił.

2 Ty swego Ojca prosiłeś,
By Twoim katom przebaczył;
Łotra, co cierpiał przy Tobie,
Podniosłeś słowem pociechy.

3 Ty umierając, uczniowi
Maryję dałeś za Matkę,
Aby się stała dla wiernych
Otuchą podczas konania.

Panie, racz mnie wybawić, *

Panie, pośpiesz mi z pomocą!

Niech się radują i weselą w Tobie *
wszyscy, którzy Ciebie szukają.

A ci, którzy pragną Twojej pomocy, *
niech zawsze mówią: "Pan jest wielki!"

Ja zaś jestem ubogi i nędzny, *
ale Pan troszczy się o mnie.

Tyś moim współzycielem i wybawcą, *
Boże mój, nie zwlekaj!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Panie, racz mnie wybawić, / Panie, pośpiesz mi z pomocą! / Alleluja.

3 ant. Dusza moja pragnie Boga żywego, * kiedyż przyjdę i ujrzę oblicze
Boże? / Alleluja.

Psalm 42

Tęsknota za Bogiem i świątynią

Kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie; kto chce, niech wody życia zacierpnie (Ap 22, 17)

Jak łania pragnie wody ze strumieni, *

tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Łzy są moim chlebem we dnie i w nocy; *

"Gdzie jest twój Bóg?" pytają mnie co dzień.

Rozpływa się we mnie moja dusza, *

gdy wspominam, jak z tłumem kroczyłem do Bożego domu

W świątecznym orszaku, *

wśród głosów radości i chwały.

Czemu zgnębiona jesteś, duszo moja, *

i czemu trwożysz się we mnie?

Ufaj Bogu, bo jeszcze wysławiać Go będę: *

On zbawieniem mojego oblicza i moim Bogiem!

A we mnie samym dusza przygnębiona, †

przezo wspominam Cię z ziemi Jordanu, *
 z ziemi Hermonu i góry Misar.
 Głębia przyzywa głębię hukiem wodospadów. *
 Wszystkie Twe nurty i fale nade mną się przewalają.
 Niech Pan udzieli mi we dnie swej łaski, †
 a w nocy będę Mu śpiewał, *
 będę sławił Boga mego życia.
 Mówię do Boga: Opoko moja, czemu zapominasz o mnie? *
 Czemu chodzę smutny, gnębiony przez wroga?
 Kości we mnie się kruszą, *
 gdy lżą mnie przeciwnicy,
 Gdy cały dzień mówią do mnie: *
 "Gdzie jest Bóg twój?"
 Czemu zgnębiona jesteś, duszo moja, *
 i czemu trwożysz się we mnie?
 Ufaj Bogu, bo jeszcze wystawiać Go będę: *
 On zbawieniem mojego oblicza i moim Bogiem!
 Chwała Ojcu i Synowi, *
 i Duchowi Świętemu.
 Jak była na początku, teraz i zawsze, *
 i na wieki wieków. Amen.

Ant. Dusza moja pragnie Boga żywego, / kiedyż przyjdę i ujrzę oblicze Boże?
 / Alleluja.

K. Wielka jest litość Twoja, Panie. Alleluja.

W. Obdarz mnie życiem według Twych wyroków. Alleluja.

— **I CZYTANIE**

Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

15, 35-57

Zmartwychwstanie umarłych i przyjście Pana

Bracia! Powie ktoś: A jak zmartwychwstają umarli? W jakim ukazują się ciele? O niemądry! Przecież to, co siejesz, nie ożyje, jeżeli wprzód nie obumrze. To, co zasiewasz, nie jest od razu ciałem, którym ma się stać potem, lecz zwykłym ziarnem, na przykład pszenicznym lub jakimś innym. Bóg zaś takie daje mu ciało, jakie zechciał; każdemu z nasion właściwe. Nie wszystkie ciała są takie same: inne są ciała ludzi, inne zwierząt, inne wreszcie ptaków i ryb. Są ciała niebieskie i ziemskie, lecz inne jest piękno ciał niebie-

Ojcze święty, razem z Twoim Synem zostaliśmy przez chrzest zanurzeni w śmierci i wskrzeszeni do życia,
 - spraw, abyśmy postępowali drogą nowego życia i także po śmierci mogli żyć z Chrystusem.

Obdarz nas życiem w Jezusie Chrystusie.

Dobry Ojcze, Ty nam dałeś do spożywania chleb życia, który z nieba zstąpił,
 - spraw, abyśmy mieli w sobie życie wieczne i powstałi z martwych w dniu ostatecznym.

Obdarz nas życiem w Jezusie Chrystusie.

Panie, Ty posłałeś anioła, aby umacniał Twego Syna podczas agonii w Ogrójcu,

- spraw, niech nadzieja, którą pokładamy w Tobie, przyniesie nam pociechę w chwili śmierci.

Obdarz nas życiem w Jezusie Chrystusie.

Panie, Ty wyrwałeś trzech młodzieńców spośród ognia,

- wybaw dusze zmarłych od kar, jakie cierpią za grzechy.

Obdarz nas życiem w Jezusie Chrystusie.

Boże żyjących i umarłych, Ty wskrzesiłeś z martwych Jezusa,

- obudź zmarłych do życia i nas razem z nimi wprowadź do wiecznej chwały.

Obdarz nas życiem w Jezusie Chrystusie.

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,

święć się imię Twoje;

przyjdź królestwo Twoje;

bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.

Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj;

i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom;

i nie wódz nas na pokuszenie,

ale nas zbaw ode złego.

— **MODLITWA**

Boże, Ty sprawiłeś, że Twój Syn zwyciężył śmierć i wstąpił do nieba, †
 daj swoim sługom i służebnikom udział w Jego zwycięstwie nad śmiercią, *
 aby mogli na wieki oglądać Ciebie, swojego Stwórcę i Odkupiciela. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, *
bo lud swój nawiedził i wyzwolił.
I wzbudził dla nas moc zbawczą *
w domu swego sługi Dawida.
Jak zapowiedział od dawna *
przez usta swych świętych proroków,
Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *
i wspomni na swe święte przymierze,
Na przysięgę, którą złożył *
ojcu naszemu Abrahamowi.
Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,
W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.
A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, *
gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi.
Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
przez odpuszczenie grzechów.
Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Ja jestem zmartwychwstanie i życie, / kto wierzy we Mnie, choćby i
umarł, żyć będzie, / a każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, / nie umrze na wie-
ki. / Alleluja.

— **PROŚBY**

Pokornie błagajmy Boga, Ojca wszechmogącego, który wskrzesił z martwych
Jezusa Chrystusa i przywróci do życia nasze śmiertelne ciała, i wołajmy do
Niego:

Obdarz nas życiem w Jezusie Chrystusie.

skich, inne ziemskich. Inny jest blask słońca, a inny księżyca i gwiazd. Jedną
gwiazda różni się jasnością od drugiej.

Podobnie rzecz się ma ze zmartwychwstaniem. Zasiewa się zniszczalne,
powstaje zaś niezniszczalne; sieje się niechwalebne, powstaje chwalebne;
sieje się słabe, powstaje mocne; zasiewa się ciało zmysłowe, powstaje ciało
duchowe. Jeżeli jest ciało zmysłowe, powstanie też ciało duchowe. Tak też
jest napisane: Stał się pierwszy człowiek, Adam, duszą żyjącą, a ostatni
Adam duchem ożywiającym. Nie było jednak wpierw tego, co duchowe, ale
to, co ziemskie; duchowe było potem. Pierwszy człowiek z ziemi, ziemski,
drugi Człowiek z nieba. Jaki ów ziemski, tacy i ziemscy; jaki Ten niebieski,
tacy i niebiescy. A jak nosiliśmy obraz ziemskiego człowieka, tak też nosić
będziemy obraz człowieka niebieskiego. Zapewniam was, bracia, że ciało i
krew nie mogą osiąść królestwa Bożego i że to, co zniszczalne, nie może
mieć dziedzictwa w tym, co niezniszczalne.

Oto ogłaszam wam tajemnicę: Nie wszyscy pomrzemy, lecz wszyscy bę-
dziemy odmienieni. W jednym momencie, w mgnieniu oka, na dźwięk ostat-
niej trąby, zabrzmi bowiem trąba, umarli powstaną nienaruszeni, a my bę-
dziemy odmienieni. Trzeba, aby to, co zniszczalne, przyodziło się w nie-
zniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziło się w nieśmiertelność.

A kiedy już to, co zniszczalne, przyodzieje się w niezniszczalność, a to,
co śmiertelne, przyodzieje się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa,
które zostały napisane: Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmier-
ci, twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień? Ościeniem zaś
śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. Bogu niech będą dzięki za to, że
dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

— **RESPONSORIUM**

por. Hi 19, 25. 26. 27

W. Wierzę, że mój Odkupiciel żyje, † a w dniu ostatecznym ja powstanę
z ziemi, * I w ciele moim ujrzę Boga, Zbawiciela mego. / Alleluja.

K. To właśnie ja Go zobaczę, a nie kto inny; moje oczy oglądać go będą.
W. I w ciele moim ujrzę Boga, Zbawiciela mego. / Alleluja.

— **II CZYTANIE**

Z listów św. Brauliona, biskupa Saragossy

Zmartwychwstały Chrystus nadzieją wszystkich wierzących

Chrystus, nadzieja wszystkich wiernych, nazywa odchodzących z tego
świata pogrążonymi we śnie, nie zaś umarłymi; mówi oto: "Łazarz, przyjaciel
nasz, śpi".

Także i święty Paweł nie chce, abyśmy się smucili z powodu tych, którzy zasnęli. Jeśli przeto wiara uczy, że wszyscy wierzący w Chrystusa nie umrą na wieki, na jej podstawie wiemy, iż ani On nie umarł, ani my nie umrzemy. Sam bowiem Pan na znak i na głos archanioła oraz na dźwięk trąby Bożej zstąpi z nieba, a umarli w Nim, zmartwychwstaną.

Niechaj więc podniesie nas na duchu nadzieja zmartwychwstania, albowiem tych, których tutaj tracimy, tam zobaczymy na nowo; trzeba nam tylko wierzyć mocno w Chrystusa, to jest, zachowywać Jego przykazania. Jako Wszechmogącemu łatwiej Mu zbudzić zmarłego, niż nam pogrążonego we śnie. Ale kiedy tak oto rozprawiamy, nie wiadomo, dlaczego nam samym płyną łzy, a ducha wiary osłabia uczucie tęsknoty. Pożałowania godny jest los człowieka, a bez Chrystusa wszystko, czym żyjemy, daremne.

O twarda i okrutna śmierci, która rodziny rozrywasz, przyjaciół dzielisz! Oto złamana już twoja potęga. Oto Ten, który groził ci wołaniem Ozeasza: "O śmierci, będę twoją śmiercią", strząsał już twoje nienawistne jarzmo. Dlatego wraz z Apostołem urągamy: "Gdzież jest, o śmierci, twoje zwycięstwo; gdzież jest, o śmierci, twój oścień".

Ten sam, który ciebie pokonał, nas odkupił. Drogie swe życie wydał grzesznikom, aby grzeszników uczynić drogimi. Jakże długo i wiele można by przywoływać z Pism świętych dla wspólnego pocieszenia. Ale niech nam wystarczy nadzieja zmartwychwstania i spojrzenie ku Zbawicielowi, w którym, na mocy wiary, już uważamy siebie za zmartwychwstałych, zgodnie ze słowami Apostoła: "Jeśli bowiem umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy".

Nie należymy bowiem do siebie, ale do Tego, który nas odkupił. Od Jego woli winna zawsze zależeć nasza wola. Dlatego na modlitwie mówimy: "Bądź wola Twoja". Toteż w czasie pogrzebowych uroczystości trzeba nam mówić wraz z Hiobem: "Pan dał, Pan wziął, niech będzie imię Pańskie błogosławione". Tak właśnie mówmy z Hiobem tutaj, abyśmy snadź nie różniąc się odeń w obecnym utrapieniu, nie różnili się także od niego w przyszłości.

— **RESPONSORIUM**

1 Tes 4, 13-14; Jr 22, 10

W. Tymi, którzy umierają, † nie smućcie się jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei. * Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, / to również tych, którzy umarli w Jezusie, / Bóg wyprowadzi razem z Nim. / Alleluja.

K. Nie płaczcie nad zmarłymi i nie lamentujcie nad nimi. **W.** Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, / to również tych, którzy umarli w Jezusie, / Bóg wyprowadzi razem z Nim. / Alleluja.

On stworzył niebo i ziemię, i morze *
ze wszystkim, co w nich istnieje.

On wiary dochowuje na wieki, *
uciśnionym sprawiedliwość wymierza,
Chlebem karmi głodnych, *
wypuszcza na wolność uwięzionych.

Pan przywraca wzrok ociemniałym, †
Pan dźwiga poniżonych, *
Pan kocha sprawiedliwych.

Pan strzeże przybyszów, †
ochrania sierotę i wdowę, *
lecz występnych kieruje na bezdroża.

Pan króluje na wieki, *
Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Będę chwalił Pana do końca mego życia. / Alleluja.

— **CZYTANIE**

1 Tes 4, 14

Jeśli wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wraz z Nim wskrzesi.

— **RESPONSORIUM KRÓTKIE**

K. Będę Cię wysławiał, Panie, bo przyjąłeś mnie do siebie. * Alleluja, alleluja.

W. Będę Cię wysławiał, Panie, bo przyjąłeś mnie do siebie. / Alleluja, alleluja.

K. Zamieniłeś mój płacz w wesele.

W. Bo przyjąłeś mnie do siebie. / Alleluja, alleluja.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Będę Cię wysławiał, Panie, bo przyjąłeś mnie do siebie. / Alleluja, alleluja.

— **PIEŚŃ ZACHARIASZA**

Łk 1, 68-79

Ant. Ja jestem zmartwychwstanie i życie, * kto wierzy we Mnie, choćby i umarł, żyć będzie, / a każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, / nie umrze na wieki. / Alleluja.

Jak tkacz zwinąłem me życie, †
a Pan jego nić przeciął. *
Od świtu do nocy kres mi położysz.
Krzyczę do rana. *
On jak lew miażdży wszystkie me kości.
Kwilę jak pisklę jaskółcze, *
wzdycham jak gołębica.
Zmęczone są me oczy od patrzenia w górę; *
Panie, stań przy mnie, bo jestem w ucisku.
I oto ustrzegłeś moją duszę *
od czeluści zagłady,
Gdyż odrzuciłeś za siebie *
wszystkie moje grzechy.
Ojciec głosi dzieciom wierność Twoją. *
Pan mi przychodzi z pomocą.
Więc grać Mu będziemy pieśni na strunach †
przez wszystkie dni naszego życia *
w świątyni Pańskiej.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Od śmierci wiecznej zachowaj mnie, Panie. / Alleluja.

3 ant. Będę chwalił Pana * do końca mego życia. / Alleluja.

Psalm 146 Szczęśliwi ufający Bogu

Chwalmy Boga przez nasze życie, czyli przez nasze postępowanie (Arnobiusz)

Chwal, duszo moja, Pana; †
będę chwalił Pana do końca mego życia, *
będę śpiewał mojemu Bogu, dopóki istnieję.
Nie pokładajcie ufności w książkach *
ani w człowieku, który zbawić nie może.
Kiedy duch go opuści, znów w proch się obraca *
i przepadają wszystkie jego zamiary.
Szczęśliwy ten, kogo wspiera Bóg Jakuba, *
kto pokłada nadzieję w Panu Bogu.

—MODLITWA

Módlmy się. Boże, Ty sprawiłeś, że Twój Syn zwyciężył śmierć i wstąpił do nieba, † daj swoim sługom i służebnikom udział w Jego zwycięstwie nad śmiercią, * aby mogli na wieki oglądać Ciebie, swojego Stwórcę i Odkupiciela. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

We wspólnym odprawianiu oficjum:

K. Błogosławmy Panu.

W. Bogu niech będą dzięki.

Jutrznia

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Powyższe teksty opuszcza się, jeśli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

—HYMN

1 Chryste, nadziejo zbawienia,
Życie i zmartwychpowstanie,
Do Ciebie w śmierci godzinie
Wznosimy serca i oczy.

2 Wiesz, czym są lęki śmiertelne,
Znasz także grozę konania,
Bo cichy, głowę skłoniwszy,
Oddałeś Ojcu swą duszę.

3 Wziąłeś na siebie z miłości
Boleść i smutek człowieczy,
A wszystkich z Tobą cierpiących
W Ojcowskie składasz ramiona.

- 4** Wisząc przybity do krzyża,
Ręce rozwarłeś szeroko,
By konających w udręce
Do rany serca przygarnąć.
- 5** Ty zwyciężyłeś szatana,
Tyś bramy nieba otworzył,
Więc teraz pociesz nas, Panie,
I życiem obdarz po śmierci.
- 6** Także i ci, których ciała
Śpią już w bezmiernym pokoju,
Niech w Twoim świetle się zbudzą,
By Ciebie wielbić na wieki. Amen.

— **PSALMODIA**

1 ant. Lata nasze przemijają jak trawa, * a Ty, Boże, trwasz na wieki. / Alleluja.

Psalm 90, 1-16 **Bóg nadzieją człowieka**

Jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień (2 P 3, 8)

Panie, Ty dla nas byłeś ucieczką *
z pokolenia na pokolenie.
Zanim narodziły się góry, †
nim powstał świat i ziemia, *
od wieku po wiek Ty jesteś Bogiem.
Obracasz w proch człowieka, *
i mówisz: "Wracajcie, synowie ludzcy".
Bo tysiąc lat w Twoich oczach †
jest jak wczorajszy dzień, który minął, *
albo straż nocna.
Porywasz ich, stają się niby sen poranny, *
jak trawa, która rośnie:
Rankiem zielona i kwitnąca, *
wieczorem więdną i usycha.
Zaprawdę, Twój gniew nas niszczy, *
trwoży nas Twoje oburzenie.
Położyłeś przed sobą nasze grzechy, *
nasze skryte winy w świetle Twojego oblicza.

Wszystkie nasze dni mijają w Twoim gniewie, *
nasze lata dobiegają końca jak westchnienie.
Miarą naszego życia jest lat siedemdziesiąt, *
osiemdziesiąt, gdy jesteśmy mocni.
A większość z nich, to trud i marność, *
bo szybko mijają, my zaś odlatujemy.
Któż może poznać siłę Twego gniewu *
i kto znieść zdoła moc Twego oburzenia?
Naucz nas liczyć dni nasze, *
byśmy zdobyli mądrość serca.
Powróć, Panie, jak długo będziesz zwlekał? *
Bądź litościwy dla sług Twoich.
Nasyć nas o świcie swoją łaską, *
abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć.
Daj radość w zamian za dni Twego ucisku, *
za lata, w których zaznaliśmy niedoli.
Niech sługom Twoim ukaze się Tve dzieło, *
a Twoja chwała nad ich synami.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Lata nasze przemijają jak trawa, / a Ty, Boże, trwasz na wieki. / Alleluja.

2 ant. Od śmierci wiecznej * zachowaj mnie, Panie. / Alleluja.

Pieśń (Iz 38, 10-14. 17. 19b-20) **Bóg uzdrowieniem umierającego**

Byłem umarły, a oto jestem żyjący i dzierżę klucze śmierci (Ap 1, 18)

Rzekłem: W połowie dni moich *
odejść muszę.
W bramach Otchłani mnie opuści *
lat moich reszta.
Mówiłem: Nie ujrzę już Boga *
na ziemi żyjących,
Nie zobaczę już nikogo *
spośród mieszkańców tego świata.
Rozbiorą moje mieszkanie i przeniosą ode mnie *
jak namiot pasterski.